

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus qua[n]tam suorum curam gerat discipulorum & amicorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

puero solo primum noctu intraret castra Madian, deinde cum trecentis viris vniuersam illam multitudinem penè innumeram conturbaret, persequeretur atq; caderet? Quid de Machabæis referam, qui pro sanctis & pro legibus à Domino sibi datis pugnantibus contra reges tyrannosq; cum ipsi essent pauci, innumeros hostes vicerunt? At quis hunc illis animum, quis hanc præstitit fortitudinem, nisi hic quem nunc dicimus per angustiam atq; pressuram mentis in agonem venisse? Quid de testamenti vtriusq; martyribus dicam? Quis matri & septem filijs Machabæis immensos variosq; cruciatus, Antiocho pessimo rege iubente, perferentibus, tantam animi constantiam ac fortitudinem præbuit, vt minis pœnisq; ac promissionibus blandis omnibus simul spretis, sponte sese traderent in pœnas & mortem, nisi hic ipse, cuius amore pati maluerunt, quam ipsius leges deferere? Nolebant enim contaminare se escis gentium, sed magis obedire Dei mandatis: idcirco hæc eodem Domino confortante, tolerabant. In nouo item testamento quis sanctorum martyrum enumeret multitudinem, qui corpora sua falsi sunt laniari, vri, secari, atq; truncari: nec ad momentum quidem cedentes tyrannis atque tortoribus, sed inter ipsas pœnas Deo gratias agebant? Certè & horum quidam penè infantes puellæq;, blanditias non minus quam pœnas, imò mundum vniuersum cum parentibus & amicis spreuerunt, vt Christo placerent. Quis illos confortauit, vt accensis animis, flagrantibusq; desiderijs ad martyrium (vt alij ad epulas) currerent, ad pœnas vltro sese offerrent, atq; pœnarum multiplicium immanitatem supra humanas vires ferrent? Quis inuictum hunc illis animum infudit, nisi hic cuius ob amorem seipsos contemnere didicerunt? Hac animi strenuitate indui nos cupiebat omnes, dicens: *Nolite timere eos qui corpus occidunt, sed eum timete, qui potestatem habet animam & corpus mittere in gehennam.* Itemq;: *Capillus de capite vestro vobis non peribit.* Et illud: *Dum steteritis ante reges & presides, nolite præmeditari quomodo respondeatis. Ego enim dabo vobis os & sapientiam, cui non possunt contradicere omnes aduersarij vestri.* Idem tamen qui confortat alios, virtutem illis animumq; præbens atq; constantiam, in agone constituitur ipse, aded vt præ cordis angustia (dum hinc pœnas horreret mortis ex naturali sensitiuaq; parte, istinc verò per rationalem voluntatem omnibus modis easdem desideraret propter nostri redemptionem) sanguinem sudaret naturalem, copiosumq;, licet præter naturæ consuetudinem, Angelicq; astantis admitteret confortationem. In omnibus enim, nobis voluit assimilari absq; peccato, & humiliari, discereq; ex ijs quæ patiebatur, non tam sapientia, quæ perfecta in eo fuit ac consummata, quam experientia, vt infirmitati nostræ quomodo compateretur, sciret.

1. Mach. 5.
Machabæorum fortitudo vnde.

2. Mach. 7.
Martyribus quanta fortitudo atque constantia a Deo collata.

Matth. 10.

Lucæ 21.
Ibidem.

Hebr. 5.

Iesus quantam suorum curam gerat discipulorum & amicorum.

EX hoc iam articulo alius sequitur: Cùm esset in tanta mentis angustia atq; pressura cordis constitutus, cùm orationi tam vehementer inlaret, cùm deniq; rem tractaret cum Patre non leuem, sed verè arduam: tamen ac si despiceret seipsum, suorum periculum sibi anteferebat: atq; ided ter intermissa oratione, illos (hoc est, Apostolos) visitans excitabat. Videsne iam quomodo ex hoc secundo articulo tertius quoq; exurgit, quem congruit vt mediteris vel apud temetipsum. Hic est, quomodo is qui omnium habet cu-

Partis alterius Argumenti explicatio.

X ram.

- ram, & pro omnibus vigilar, dormientibus etiam sibi amicissimis, hoc est, ipse qui se in carcerem & mortem cum eodem ituros spondederant, neminem haberet qui secum vigilet. Siquidem veniens ad Apostolos, inuenit eos dormientes: omnesque in vno corripit, dicit ad Petrum: *Simon, dormis? Num dormis nunc tempus est? Nonne pauld ante mecum intrare volebas in carcerem & mortem, & nunc vna hora non potuisti vigilare mecum?* Haud quaquaro fuisse ostendis, quod promiseras verbo. Nam si vna non potes hora mecum vigilare, quid facies morte imminente? Cognosce vel modo animi tui infirmitatem. Vide hic quoque quod Petrum vocat Simonem, cui tamen nomen ante imponerat Petrus, quod erat nomen potestatis atque superioritatis, subindicans huic illi nomen non quadrare modo, quia non potuit, quod erat pastoris, vigilare. Deinde omnes admonens: *Vigilate, inquit, & orate, vt non intretis in tentationem.* Vigilate, estote cauti ac prudentes, & omnem vobis occasionem ruinæ subtrahite: nec tamen tunc victores existimate vos, nisi de vobis, etiam cum omnia feceritis, diffidatis: & desuper, hoc est, cœleste auxilium custodiamque orando impetraueritis, ne intretis in tentationem. *Nisi enim Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat qui custodit eam. Spiritus quidem promptus est, volens paritero autem infirma, passionis acerbiteratem expauescens.*

Precatio pro fortitudine ac resignatione.

Pre Iesu, da nobis animi fortitudinem, & in omni pressura angustiæ, nos confortata, vt mente alacri atque prompta deuotione, de manu tua quicquid superuenerit, suscipiamus: nullaque tentatione aut aduersitate à te separari valeamus, qui es benedictus in eternum, Amen.

DE CAPTIVITATE CHRISTI. Theorema VIII.

ARGUMENTVM.

Qui Hebræam gentem sæpenumero captiuam miseratus liberauerat, utpotè qui omnium est captiuorum liberator, nunc ab eadem gente capitur, vincitusque abducitur.

IESVS UT SIT OMNIUM AD SE CONFVGIEN-
tium liberator potentissimus. Concio VIII.

4. Reg. 25.

Ioachim regis captiuitas & liberatio vnde.

4. Reg. 14.

2. Paral. 33. Manassis penitentia quid impetrabit.

In quarto Regum volumine legimus, Joachim regem Iuda anno captiuitatis suæ sexto supra tricesimum, liberatum eductumque de carcere per Evilmerodach Babylonis regem, vestibusque cultioribus honoratum, & supra ceteros exaltatum reges, factumque conuiuiam regis Babylonis: Deo haud dubium illi providente, qui humiliat & exaltat, præsertim quia voci Domini per prophetam sibi factæ olim obedierat Joachim, & nihil repugnans, captiuum se regi Nabuchodonosor tradiderat. Quomodo autem Joachim regem omnium miserator & misericors Dominus ex captiuitate liberauit, gloriocauitque liberatum: ita iam diu ante eiusdem auium Manassen regem, nimis detinorosum, & propter scelera sua similiter in Babylonem, vincum catenique abductum, liberauit: tum videlicet, cum in carcere positus idem Manassis præ-